

Malostranská psí zima

PAVLA SKÁLOVÁ

Ilustrovala
MARTINA SKALA

ALBATROS

Malostranská psí zima

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

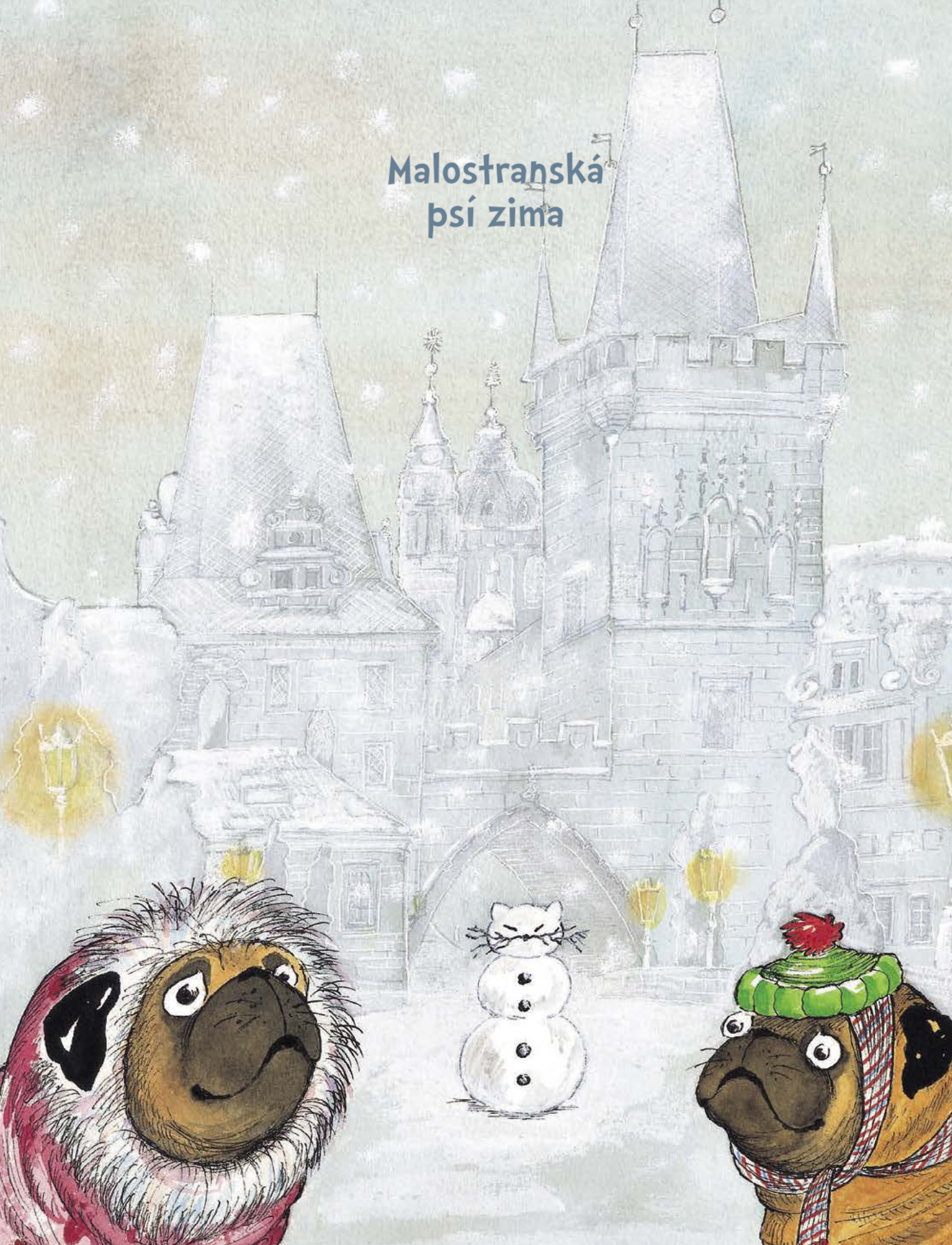

Pavla Skálová
Malostranská psí zima – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2017

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA a.s.**

Malostranská psí zima

ALBATROS

Ilustrovala

MARTINA SKALA

Malostranská
PAVLA SKÁLOVÁ **psí zima**

Manželovi Pavla, tátovi Martina

© Pavla Skálová, 2007

Illustrations © Martina Skala, 2007

ISBN 978-80-00-04829-1

Jsme tři holky, dvě psí a jedna kočičí

Jsme tři holky, dvě psí-mopsí, tedy dvě mopsice, a jedna kočičí - perská kočka, a všechny žijeme s Naší ve starém domě u řeky, kde se říká „na náplavce“, blízko ještě staršího mostu. Já jsem z nás všech nejstarší.

mopsí holky

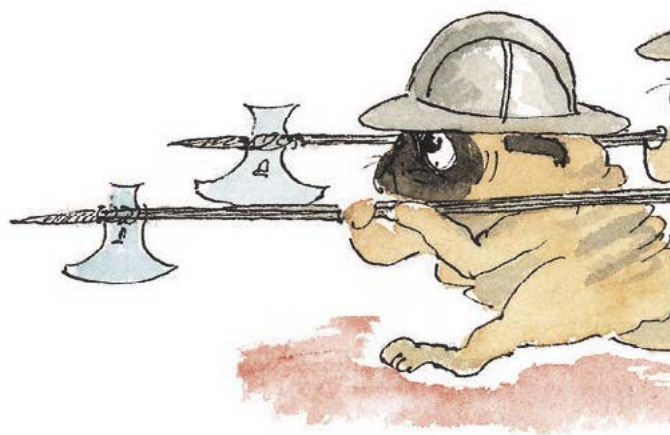

Fanča

Jmenuji se Fanča a všeho, co se děje kolem mě, si bedlivě všímám a zapisuji si to za svoje černá ouška. Budu vám vyprávět, jak to u nás na Malé Straně, v našem domě a na náplavce, chodí v zimě.

My mopsice pocházíme z velmi starého a vznešeného psího rodu. O tom nám, když jsme ještě byly štěňata, vyprávěla večer maminka, vždycky když jsme nemohly usnout. Říkala, že nikdo úplně přesně neví, jak moc je náš rod starý, ale kdysi dávno v Číně prý byli mopsíci chováni ve vznešených císařských rodinách pro potěšení. Do Evropy nás přivezli obchodníci s kořením. Maminka nám taky říkala, že nejvíc se mopsové mohou pyšnit tím, že jednou zachránili život slavnému Vilémovi Oranžskému, který vedl v Nizozemí povstání proti Španělům. Španělé najali vrahy, kteří ho měli v noci, když spal, zabít. V člověčích knihách se o tom píše tak, že ho mopsové probudili štěkáním, on hned skočil na koně, ujel, a tím si zachránil život. Protože se moje sestra

Džina narodila o rok a půl později než já, myslela jsem, že třeba jí a jejím sourozencům naše maminka vyprávěla jiné pohádky, ale Džina mi řekla, že je slyšela taky a že byly úplně stejné. Dohodly jsme se, že věříme tomu,

co nám říkala maminka - že mopsové ty vrahy zahnali, a tím zachránili Vilémovi Oranžskému život.

Naši předkové jsou také vyobrazeni na slavných obrazech královských rodin - třeba s anglickou královnou Viktorií, která měla mopsíků několik a velmi je milovala. Jsme celé světlé, Naše říká „běžové“, máme černé čumáčky, černá sametová ouška a dvakrát zatočené ocásky.

Ty nosíme zakroucené skoro pořád, hlavně když máme radost. To jimi hodně rychle vrtíme. Ale když se něčeho bojíme nebo nám není dobře, tak je natáhneme a svésíme dolů. Víme, že někteří mopsíci jsou úplně celí černí, protože jednoho takového někdy potkáváme na procházce. Ale jen toho jednoho a Naše říkala, že černých mopsů je moc málo.

Dostaly jsme složitá jména, která jsou uvedena v našich rodokmenech. Rodokmen je zapsaný na takovém papíře, kterému lidé říkají „průkaz původu psa“. Jednak jsou tam uvedeni všichni naši předkové až do čtvrté generace před námi a jednak tam stojí,

Fanča

Džina